

- диференційована кредитна політика;
- фінансова підтримка розвитку пасажирського транспорту бюджетами різного рівня, включаючи компенсацію пільгових поїздок через дотації, субвенції, субсидії.

Таким чином, економічне регулювання транспортної інфраструктури може мати прямий та непрямий характер. Пряме державне регулювання транспортної інфраструктури передбачає використання фінансових, податкових і бюджетних важелів, що впливають на сам процес виробництва і споживання транспортної послуги. Своєю чергою, непряме державне регулювання транспортної інфраструктури передбачає використання важелів, які впливають на економічну поведінку господарюючих суб'єктів і споживачів.

Література:

1. Обушна Н. І. Публічне управління як нова модель організації державного управління в Україні: теоретичний аспект. *Ефективність державного управління*. 2015. Вип. 44(1). С. 53–63.
2. Степанов В.Ю. Державне регулювання транспортною сферою. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія : Державне управління*. 2016. Вип. 1. С. 97–103. : сайт URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNUCZUDU_2016_1_16

ЛОГІСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ЛОГІСТИЧНА СИСТЕМА – СУТНІСТЬ, ЦІЛІ ТА ЗАДАЧІ

*Догадайло Я. В., к.е.н., доцент; Бодра Ю.А., здобувач вищої освіти
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Нині перед підприємствами гостро стоїть проблема раціонального управління поставками, виробництвом і збутом, які повинні будуватися з метою задоволення вимог споживачів за мінімальних витрат. Для цього під час формування системи менеджменту багатьох сучасних організацій все частіше використовуються нові методи і технології управління, які базуються на концепції логістики. Сферою практичної реалізації логістичної концепції та логістичного підходу виступає логістична діяльність підприємства. Така ситуація вимагає детального дослідження як сутності цього поняття, так і можливостей інтегрування теоретичних положень в побудову ефективної системи менеджменту окремих організацій.

Для того, що б забезпечити ефективність логістичної діяльності необхідно розібратись з сутністю понять логістичної діяльності та логістичної системи. Питанням логістичної системи, управління логістичної діяльності підприємства, оцінкою ефективності логістичної діяльності підприємства присвячені дослідження багатьох вчених і фахівців як зарубіжних так і вітчизняних, а саме[1-17]: Альбеков А.У., Бабій І.В., Блейхер О., Вівчар О.В., Гончар Л. А., Гой І.В., Забуранна Л.В., Зяйлик М.І., Єсенькін Б., Омельченко

И.Н., Плахута А. А., Решетнікова І. Л., Кальченко А.Г., Коніщева Н.Й., Колобов А.А. Кристофер М., Крилова М. Левкин Г.Г., М. ,Міротін Л.Б., Митько О.А. Степанов В.И., Смирнов И.Г., Сумець О.М., Трушкіна Н.В., Тюріна Н.М., Черникова С.А. Єдності думок щодо сутності поняття логістичної діяльності та логістичної системи не існує. Але, ці поняття майже завжди розглядаються паралельно різними вченими, або розглядається лише логістична діяльність або лише логістична система. Тому, існує потреба у здійсненні порівняльного аналізу сутності цих понять. Для цього було проаналізовано сімнадцять літературних джерел в результаті чого було здійснено порівняльний аналіз логістичної діяльності та логістичної системи з точки зору сутності, цілей та задач кожної.

На будь-якому підприємстві існує логістична система. Навіть якщо підприємство не має власного відділу логістики або відділу транспорту, але воно здійснює логістичну діяльність. Головне завдання логістичної діяльності полягає в тому, щоб забезпечити своєчасне і повне задоволення потреб покупців при мінімальних витратах. Чим розвиненіша логістична діяльність на підприємстві, тим нижче питомі витрати на логістику. На підставі проведених досліджень можна зробити висновок, що для управління логістичною діяльністю створюється логістична система. В свою чергу метою управління логістичною діяльністю є забезпечення та підвищення ефективності здійснення логістичної діяльності. Таким чином, логістична система є засобом (інструментом) забезпечення і підвищення ефективності здійснення логістичної діяльності на підприємстві.

Література:

1. Альбеков А. У., Митько О. А. Коммерческая логистика. Ростов-на-Дону, 2002. 416 с
2. Тюріна Н. М., Гой І. В., Бабій І. В. Логістика: навч. посібник. Київ, 2015. 392 с.
3. Блейхер О. Логистика: учеб. пособие. Томск: ТПУ, 2009. 102 с.
4. Зяйлик М. І., Вівчар О. В. Парадигма і наукова база логістичного управління. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2011. Вип. 1 (4). URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2011/11zmfblm.pdf> (дата звернення: 09.10.2020).
5. Гончар Л. А. Підвищення ефективності комерційної логістики на підприємствах роздрібною торгівлі : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : 08.00.04. «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)». Полтава, 2009. 20 с.
6. Смирнов И. Г. Проблемы и методы эффективного управления в логистических системах. *Дистрибуция и логистика*. 2003. № 4. С. 6–22.
7. Степанов В. И. Логистика: учеб. пособие. Москва, 2016. 566 с.
8. Миротин Л. Б., Омельченко И. Н., Колобов А. А. Инженерная логистика: логистически-ориентированное управление жизненным циклом продукции: учеб. пособие. Москва, 2013. 644 с.

9. Решетнікова І. Л., Плахута А. А. Оперативний випереджувальний контроль виконання плану поставок у реалізації стратегії розвитку постачання на підприємстві. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2001. № 416. С. 335–341.
10. Черникова С. А. Основы логистики: учеб. пособие. Пермь: ИПЦ «ПрокростЪ», 2018. 240 с.
11. Левкин Г. Г. Основы логистики: учеб. пособие. Москва: Инфра-Инженерия. 2018. Изд.3. 240 с.
12. Кристофер М. Логистика и управление цепочками поставок. Питер, СПб, 2004. 316 с.
13. Heskett J. L. Logistics: Essential to Strategy *Harvard Business Review*. 1998. November - December. P. 4–11.
14. Есенькин Б., Крылова М. Логистика в книжном деле: учеб. пособие. Москва, 2002. 336 с.
15. Коніщева Н. Й., Трушкіна Н. В. Управління логістичною діяльністю промислових підприємств. *Економіка промисловості*. 2005. № 1. С. 114–123.
16. Кальченко А. Г. Основы логистики: навч. посібник. Київ, 1999. 135 с.
17. Макро- та мікрологістичні системи. *Логістика* : веб-сайт. URL: https://pidru4niki.com/72631/logistika/makro-_mikrologistichni_sistemi (дата звернення: 12.10.2020).

ОБОВ'ЯЗКОВА СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

*Догадайло Я. В., к.е.н., доцент
Національний харківський автомобільно-дорожній університет*

В теперішній час в умовах пандемії Covid-19 дуже багато підприємств знаходяться у кризі або у передкризовому стані, тому гостро потребує вирішення питання усунення та запобігання кризових явищ. Вважається, що саме антикризове управління займається нейтралізацією та попередженням кризових явищ сьогодні. У вузькому розумінні поняття «антикризове управління» розуміють, як застосування певних форм і методів в рамках процедури банкрутства. У широкому – управління під час кризи, а також попередження настання кризових явищ. Автор приєднується до думки вчених Л.О. Лігоненко, М.В. Тарасюк, О.О. Хіленко [1] про те, що антикризове управління – це спеціальне, постійно організоване управління, націлене на найбільш оперативне виявлення ознак кризового стану та створення відповідних передумов для його своєчасного подолання з метою забезпечення відновлення життєздатності окремого підприємства, недопущення виникнення ситуації його банкрутства [1]. Прибуток, будучи кінцевим результатом діяльності будь-якого підприємства, створює умови для її розширення, розвитку, самофінансування й підвищення конкурентоздатності. Тому одним з